

9 Land Art Festiwal „Ogród”

Pamiętajmy o ogrodach*

„Jeśli masz ogród w bibliotece, niczego nam nie zabraknie” – pisał Cynceron. Każda epoka miała swój, tak jak miała swoją sztukę, jednak ogród nigdy nie trafił do muzeum, oderwanie go od jego użytkowników jest zwyczajnie niemożliwe, ponieważ żyje wraz z tymi, którzy go odwiedzają. Któż może sobie wyobrazić Eden za szkłem?

Uporządkowany, dziki, romantyczny, monumentalny, miniaturowy, minimalistyczny, modernistyczny – każdy z tych ogrodów jest wyrazem stosunku człowieka do przestrzeni, do przyrody w najbliższym otoczeniu, wreszcie gustu czy przypisanych ogrodowi funkcji. Na Land Art Festiwalu będzie on dla nas metaforą związku z naturą, równowagi między tym co bujne, nieokiełznane, ponadczasowe, a ludzką działalnością. Patrzymy na pobliski krajobraz jak na ogród, który został nam powierzony w opiekę, który jest niezwykle, fascynujący, tajemniczy. Odkrywamy w nim mozaikę barw, zapachów, dźwięków, nastrojów, światła.

Ilekczoć człowiek wchodzi do ogrodu, nawiązuje z nim relację, jest kimś więcej niż obserwatorem. Nie konsumuje, lecz się rozkoszuje. Myślenie o naszym otoczeniu jako o ogrodzie, w którym dochodzi do nieustannego dialogu z naturą na zasadzie partnerstwa wydaje się szczególnie potrzebne w czasach, gdy natura jest rugowana z publicznych przestrzeni, będąc postrzeganą jako „nieużytek”, a w tym lepszym wypadku - „teren zielony”. Proponujemy, aby spojrzeć na ogród jako na miejsce wspólnych wartości kulturalnych, duchowych i estetycznych, bo przyświecały mu one od wieków.

Hasło jest zwieńczeniem pewnego tryptyku, ułożonego z pojęć-kluczy, które pomagają ująć w pewne ramy nasze myślenie o przyrodzie, sztuce, człowieku i otaczającym go świecie. Po „Drodze” i „Święcie” zapraszamy do „Ogrodu”, gdzie sztuka jako natura i natura jako sztuka stają się jednym.

** Jak śpiewał Janusz Kofta:
„Pamiętajcie o ogrodach -
Przecież stamtąd przyszliście
W żar epoki użyczą wam chłodu
Tylko drzewa, tylko liście...”*

Sylwia Hejno